

## **Gebedsviering Oase zaterdag 14 NOVEMBER 2020**

**Thema:** DORSTEN NAAR LEVEND WATER

**Voorgangers:** Hans van Hak en Ed Colnot

**Cantor:** Jeroen

**Piano:** Frank

**Techniek:** Jeroen

**Beamer:** Armand

**Camera:** Harry

**Lichtje van de maand:** Nellie

**Paaskaars is al aan**

**Mededelingen**

**Klankschaal**

**Oase-kaars wordt aangestoken**

### **Welkom en inleiding**

Welkom, bij deze gebedsviering van Oase.

U, jij hier in de kerkzaal en u, jij thuis vanuit de kerktv. Iets verderaf maar voel je dichtbij.

We weten dat we onze vreugdes en zeker onze zorgen mogen delen met elkaar.

Deze tijd met corona beperkt ons maar geeft een extra mogelijkheid om ons te bezinnen op de wereld om ons heen.

Dromen hoe het beter kan en ons verwonderen over de overdaad.

Maar ook beseffen dat zovelen dorsten naar levend water.

Dat komt terug in de lezingen en is ons thema voor vanavond.

**Openingslied:** Gij zijt voorbij gegaan GvL 451

**Openingsgebed** (allen)

**Een goed woord omgeeft ons met liefde**

**en wijst ons een weg.**

**Mogen we luisteren naar jouw woord, God,**

**en volstromen met vreugde en liefde**

**die we delen met elkaar.**

**Zo komt niemand iets tekort**

**en vinden we de weg**

**die leidt naar vrede in onszelf en om ons heen.**

**Amen.**

**Vredeskaars wordt aangestoken**

Wie mensen blij wil maken,

moet vreugde in zich hebben

Wie de wereld wil verwarmen,

moet vuur in zich dragen.

Wie mensen helpen wil,

moet zachte handen hebben

om ze niet te kwetsen.

Wie vrede brengen wil,  
moet eerst in z'n eigen hart  
vrede gevonden hebben.

Moge God ons helpen  
de vrede te vinden  
en aan elkaar door te geven.

### ***Wij wensen elkaar de vrede***

**Vredeslied:** Vrede en alle goeds

**Lezing:** Ex. 17, 1-7

Vanuit de woestijn van Sin trok het hele volk van Israël verder,  
van de ene pleisterplaats naar de andere,  
volgens de aanwijzingen van de Heer.

Toen ze hun tenten opsloegen in Refidim,  
bleek daar geen water te zijn om te drinken.

Ze maakten Mozes verwijten. "Geef ons te drinken, geef ons water" zeiden ze.

Mozes zei: "Waarom maakt u mij verwijten?

Waarom stelt u de Heer op de proef?"

Maar omdat het volk daar hevige dorst leed, bleef het klagen.

"Waarom hebt u ons uit Egypte weggevoerd?" zeiden ze tegen Mozes.

"Om ons van dorst te laten sterven, met onze kinderen en ons vee?

"Mozes riep luid de Heer aan. "Wat moet ik met dit volk beginnen?"

vroeg hij. "Er hoeft niet veel meer te gebeuren of ze stenigen mij".

De Heer antwoordde Mozes: "Ga samen met een aantal van de oudsten van Israël voor het volk uit.

Neem de staf waartoe je op de Nijl hebt geslagen in je hand en ga op weg. Ik zal je opwachten op de rots bij de Horeb. Als je op de rots slaat, zal er water uit stromen, zodat het volk te drinken heeft".

Mozes deed dit, in het bijzijn van de oudsten van Israël.

Hij noemde de plaats Massa en Meriba, omdat de Israëlieten Mozes daar verwijten hadden gemaakt en omdat ze daar de Heer op de proef hadden gesteld door te vragen "Is de Heer nu in ons midden of niet?".

**Lied:** broeders die op uittocht gaat ( drie coupletten)

Broeders die op uittocht gaat  
uit het land der slaven,  
uit de ban van dood en kwaad:  
wie toch zal u laven?

Refrein: Heer die met ons gaat  
't water uit de rotsen slaat,  
Heer, Gij zult ons laven.

't Volk dat zwerft in de woestijn,  
zal Hij dat verlaten?  
Zal Hij niet hun leeftocht zijn  
en hun levend water?

Refrein: Heer die met ons gaat,  
't water uit de rotsen slaat,  
Heer, ons levend water.

Water is het levend woord  
dat ons toe zal klinken.  
Zusters die Gods woorden hoort,  
komt hier allen drinken.

Refrein: Heer die met ons gaat,  
't water uit de rotsen slaat,  
laat de woorden klinken.

#### **Lezing** Joh.4, 5-15 19b-27a 28

Jezus verliet Judea en ging weer naar Galilea. Daarvoor moest hij door Samaria heen.

Zo kwam hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, waar de Jakobsbron is.

Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten.

Jezus zei tegen haar: "Geef mij wat te drinken".

Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen.

De vrouw antwoordde: "Hoe kunt u, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse". Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.

Jezus zei tegen haar: "Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u hém erom vragen en dan zou hij u levend water geven".

"Maar heer," zei de vrouw, "u hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt u dan levend water vandaan halen? U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader?

Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.

"Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen", zei Jezus, "maar wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft".

"Geef mij dat water, heer," zei de vrouw, "dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.

Onze voorouders vereerden God op deze berg, en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden".

"Geloof me", zei Jezus "er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden.

Jullie weten niet wat je vereert, maar wij weten dat wel; de redding komt immers van de Joden.

Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, hem aanbidt in Geest en in waarheid.

De Vader zoekt mensen die hem zo aanbidden, want God is Geest, dus wie hem aanbidt, moet dat doen in Geest en waarheid".

De vrouw zei: "Ik weet wel dat de messias zal komen ( dat betekent "gezalfde"), wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen".

Jezus zei tegen haar: "Dat ben ik, die met u spreekt".

Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug, en ze verbaasden zich erover dat hij met een vrouw in gesprek was.

De vrouw liet haar kruik staan, ging terug naar de stad en getuigde van hem.

**Acclamatie:** Gelukkig de mens, die het woord hoort

### **Levend woord**

Je ziet het al voor je, dat volk dat zwerft door de woestijn en boos is op Mozes. Mozes begrijpt hun verwijten maar vindt ook dat ze vertrouwen moeten hebben. Toch voelt hij zich in het nauw gedreven en vraagt hij een gebaar en dat wordt beantwoord. Water stroomt uit de rotsen.

Het volk wordt geholpen en trekt verder.

Dan de gebeurtenis bij de put.

Hier is het Jezus die het initiatief neemt om een vrouw en nog wel een Samaritaanse aan te spreken. Zeer ongebruikelijk voor een Jood.

Jezus vraagt haar: geef mij wat te drinken. En daarna, tot verbazing van de vrouw draait hij het tafereel om. De vrouw zou hém om water moeten vragen. Dan belooft Jezus haar water dat meer is; een bron waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.

De bron waarop Jezus doelt is het hart van ieder mens.

Jezus verwijst naar zijn Vader, die elke unieke mens aanspreekt op zijn menszijn. Jezus wil een leven naar Gods plan duidelijk zichtbaar maken door zijn voorbeeld en een weg wijzen aan iedereen.

Het is geen gemakkelijke weg. In onze en deze tijd van corona, een wereldwijde pandemie weten we hoe ons dagelijkse leven hieronder gebukt gaat. Van beperkingen en wat al niet meer tot ernstige ziekte en dood.

Dan voel je jezelf in het nauw gedreven als een volk dat zwerft door de woestijn. Maar kun je jezelf ook optrekken aan de belofte die Jezus doet aan de Samaritaanse vrouw: Vraag MIJ om water.

Dat opent een toekomst, maakt weer vrij; God bevrijdt.

Dan voel je God dichtbij.

Dat betekent dezer dagen, met in ons achterhoofd het heersende Corona-virus ook:

- durven we blijven vertrouwen in de toekomst
- durven we blijven dromen over vrij en frank leven
- durven we blijven delen van leed en liefde.

Elke mens is enerzijds kwetsbaar en anderzijds authentiek en krachtig.

Het unieke in elke mens kan een bron van levend water zijn, gevoed door ontmoeten en omzien naar elkaar. Daar is durf voor nodig.

Open staan voor het verhaal van de ander. Die ander leren kennen, elkaars dorst naar leven lessen.

Opwellend water worden:

- dan ontvouwt zich een vruchtbaar leven
- dan wordt zonneklaar zichtbaar om meer mens voor iedereen te zijn
- dan wordt dorsten naar levend water omgevormd naar stromen van levend water.

De Samaritaanse vrouw is overtuigd door het gesprek met Jezus en spreekt anderen aan.

Jezus zet zijn tocht naar Jeruzalem verder en vertrouwt op de Vader.

Laten wij de bron in ons opwellen om het leven en de schepping, de mensen en de natuur kansen te geven te ontwikkelen naar Gods plan?

Ook of juist in moeilijke tijden?

### **Stilte**

## **Geloofsgebed (allen)**

**Ik geloof in God bij wie wij mogen horen.  
Hij is de vader van alle mensen.  
Hij is het die voortdurend een beroep op ons doet.  
Hij heeft ons gemaakt.  
Hij heeft ons in de wereld gezet: uniek, als geen ander.  
Hij wil dat wij worden wie we in wezen zijn.  
Zo heeft hij ons bedoeld.**

**Ik geloof ook dat Hij ons neemt zoals we zijn.  
Ik geloof dat zijn liefde sterker is dan onze zwakheid.  
Ik geloof dat Hij ons kracht geeft om vrij te worden en onszelf.  
Ik geloof dat Jezus op Hem leek als niemand anders:  
zo liefdevol, zo onafhankelijk is God.**

**Ik geloof dat we Jezus volgend, vrede vinden in onszelf.  
Ik geloof dat zijn Geest in ons kan wakker worden;  
de Geest die ons de liefde geeft en ons doet handelen,  
zo vrij en zonder eigen baat, zo hoopvol staande in het leven.  
Ik geloof dat Hij eens ons geluk zal zijn in eeuwigheid. Amen.**

**Lied** Een mens te zijn (GvL 432 coupl. 1, 2, 4)

**voorbede met acclamatie:** Wek uw kracht (uit: wees hier aanwezig GvL 647)

Laat ons zingend bidden . . . .

God, laat jouw bevrijdende aanwezigheid voelen  
overal waar mensen hongeren en dorsten  
naar warmte en geborgenheid in de gemeenschap,  
naar vervulling van hun dromen op een beter leven,  
naar bevrijding uit hun noden.

God, laat jouw bevrijdende aanwezigheid voelen,  
overal waar mensen ten onrechte een slechte naam hebben  
en door anderen gemeden worden,  
overal waar mensen te gemakkelijk worden afgeschreven  
en de kans niet krijgen zichzelf te zijn.

God, laat jouw bevrijdende aanwezigheid voelen  
overal waar mensen op drift zijn geraakt  
en nergens een gastvrij thuis kunnen vinden,  
overal waar mensen vereenzamen  
en zich door iedereen in de steek gelaten voelen.

Laat ons zingend bidden . . . .

God, schenk ons jouw geest van liefde en kracht  
opdat wij, ieder op zijn eigen wijze, levend water kunnen zijn  
voor medemensen die uitgeput en dorstig zijn.  
Dat vragen wij jou in Jezus' naam. Amen

eigen intenties;  
lichtje van de maand

Laat ons zingend bidden . . . .

### **Onze Vader**

#### **Brood voor onderweg**

In jouw naam zijn wij hier samen.  
Wij noemen jou God en Vader.  
Niemand heeft jou ooit gezien, maar elke dag opnieuw is het duidelijk  
hoe jij werkzaam aanwezig bent, daar waar mensen elkaar vinden en van elkaar houden,  
daar waar mensen de handen ineenslaan en kleine stappen zetten  
om deze wereld om te bouwen tot jouw wereld.

**Allen: Wij zien je aan het werk God, in de ontluikende liefde tussen mensen,  
in groeiende solidariteit, in blijvende verbondenheid,  
in kleine en grote inzet voor vrede en gerechtigheid.  
Wij zien je aan het werk in Jezus, jouw Zoon; de woorden die Hij sprak,  
waren jouw woorden en worden nu de onze.**

Zijn keuze voor kleine mensen was jouw keuze en wordt nu de onze.  
Hem willen wij hier noemen als inspiratie, als wegwijzer voor ons leven,  
als blijvende oproep om te blijven doen wat Hij ons heeft voorgedaan.

**Allen: Wij delen dit brood voor onderweg, om Hem, jouw Zoon Jezus bij ons levend te houden, om  
samen verder te gaan, als teken van verbondenheid met jou en met elkaar.**

### **Slotgedachte**

#### **Ik wil als water zijn**

Heer, ik wil als water zijn  
dat in de rivieren klatert en door het oerwoud stroomt,  
dat velden vruchtbaar maakt en overal leven brengt.

Heer, ik wil als water zijn  
dat alle boten draagt, vol mensen en hun lasten,  
om voor hen allemaal hun vaart te verlichten.

Heer, ik wil als water zijn  
dat in jouw richting stroomt, om in de wereld,  
overal jouw opdracht waar te maken,  
meer mens te zijn voor iedereen.

Heer, ik wil water zijn dat al wat vies is wast,  
dat iedere mens, hoe hij ook heet,  
die heling en bevrijding zoekt  
weer hoop op toekomst geeft.

Heer, ik wil als water zijn,  
de bron van alle leven,

dat alle mensen samenbrengt  
om samen, overal vandaan lief en leed te delen.

**Zegenwens**      zegen van de regenboog van Janne Nijboer

Ik zegen je met rood van de passie  
waardoor je voelt dat bloed door je aderen stroomt,  
dat je leeft.

Ik zegen je met oranje van de ondergaande zon,  
waarin jij je kan hullen als een deken van troost.

Ik zegen je met geel van narcissen  
zodat je blijft geloven in opstaan uit de dood.

Ik zegen je met groen van het gras  
zodat je weet dat er grond onder je voeten is,  
een weg om te gaan.

Ik zegen je met blauw van water  
om af te spoelen wat mis gaat  
en waar je op stuk loopt in het leven.

Ik zegen je met paars  
dat als een mantel van waardigheid  
om je heen geslagen ligt.

Ik zegen je met Gods licht  
waarin alle kleuren samen smelten  
en wij thuiskomen in wie wij zijn.

In de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest.

**Slotlied:** mensen die gaan langs vele wegen (=mel. GvL 489)

**Volgende vieringen:** advent = elke woensdag 19.00u

**Volgende gebedsviering:** zat. 12 december Piet en Frank